

**РОБОТА НА КОНКУРС ЕСЕ
ПАТРІОТИЧНО-ГРОМАДЯНСЬКОЇ ТЕМАТИКИ
«ЄДНАННЯМ СИЛЬНІ!» НА ТЕМУ:
«ОБ'ЄДНАНІ ЛЮБОВ'Ю ДО УКРАЇНИ»**

Колесника Єгора Сергійовича,

учня 7 класу

Ніжинської гімназії № 3 зі структурним
підрозділом — Центром
національно-патріотичного виховання,
туризму та краєзнавства учнівської
молоді.

Чернігівська обл., м. Ніжин,
вул. Станіслава Прощенка, 6-А

ОБ'ЄДНАНІ ЛЮБОВ'Ю ДО УКРАЇНИ

Я народився в чудовій країні – Україні. Я ніколи не думав, що на неї ступить нога ворога. Але це не так. 24 лютого... Я пам'ятаю, як сьогодні, той день, коли прокинувся розгубленим, невідготовленим і головне – зляканим. І це пережив не тільки я, а й весь народ України. Тоді й стріляли, і літали ворожі літаки, і їхали танки. Ми сиділи в підвалі, і під час кожного здригу землі молились, хоч би наш дід вистояв. Ми готували коктейлі Молотова з батьком, хвилюючись, що рашисти зайдуть у місто. Але, на щастя, цього не сталося.

А в цей час ЗСУ все далі й далі просуваються й відбивали території України. Мій брат зараз теж на передовій серед тих, хто наближає нашу перемогу. Ми вдячні волонтерам, які допомагають не тільки ЗСУ, а й простим, знедоленим людям. Яскравим прикладом таких є дві дівчинки з моєї школи – Подгорська Катерина й Насібова Діана з 6-Б класу. Кожні вихідні, хоч навіть у дощ, вони йдуть заробляти гроші для ЗСУ, продаючи вироби, які зробили власними руками. Учні малюють малюнки, щоб підтримати дух воїнів. Інші діти також дають концерти, заробляють гроші на ЗСУ, віддають заощаджене на мрію, бо у всіх зараз одна, єдина, мрія – Перемога! Я радий, що в нас є такі небайдужі люди. Хоча я вдячний і тим, хто не падає духом і вболіває за свою країну. Я пишаюся ніжинцями, які допомагають воїнам на фронті, купують автівки, дрони, теплові зори – усе те, що може врятувати життя. А ворог хотів перемогти нас за три дні, але він ще не знав, як мій народ любить свою країну! І військові, і мешканці міст і сіл піднялися на боротьбу за свободу. Війна об'єднала нас усіх! І весь світ підтримав Україну! Європейські країни дали притулок нашим біженцям, надали зброю, якої у нас, на жаль, не було. Але у нас було і є головне – бажання захистити НАШУ землю! Ми всі об'єдналися й змогли вистояти. Я радий за кожного з нас і за нашу країну. Ми відчуваємо себе великою, дружною, сильною, непереможною родиною. Таке наше єднання в любові до України!